

Det er helt fantastisk, at vi skal bruge tid på den slags. Virksomheder ligger da dér, hvor de synes, det er bedst for dem at ligge. Hvis man er afhængig af mange leverandører, så ligger man dér, hvor der er gode tilkørselsforhold, eller man lægger sig smukt og mest hipt, hvis man er en kreativ virksomhed. Og er man en uddannelsesinstitution med mange studerende, så placerer man sig dér, hvor der er de bedste kollektive transportmuligheder. Det hverken kan eller vil vi i Det Konservative Folkeparti styre.

I det kapitel, der hedder transport, står der, at Danmark har en veludbygget infrastruktur, og det er ikke udbygningen, men anvendelsen af infrastrukturen, som er afgørende for udviklingen af en mere effektiv og miljørigtig transport. Til det er der altså bare at sige: Nå.

Det er bestemt ikke mit indtryk, at det er det, det nye hovedstadsråd sidder og snakker med finansministeren om for tiden. De vil da have udbygget vejnettet, og det er også helt nødvendigt.

Det er en kendt sag, at en god, velfungerende infrastruktur giver et godt miljø. Men som det er nu, holder man jo i alenlange køer både i midtbyen og på indfaldsvejene, ja, selv på motorvejene i myldretiden. I Det Konservative Folkeparti mener vi, der skal bygges flere veje, og at man skal gøre de veje, der er i forvejen, bedre, og jeg vil gerne bede miljøministeren dokumentere sin påstand om, at det blot er et spørgsmål om en bedre udnyttelse af den eksisterende infrastruktur, der skal til for at løse transportproblemerne.

Så står der på side 75 i redegørelsen, at det ikke er lykkedes at reducere CO₂-udslippet på transportområdet. Det er ellers min opfattelse, at når vi snakker om lastbiler på over 6 t, har netop de nået de opstillede CO₂-mål, og det er da værd at tage med.

Ministerens ønske om at udvikle landdistrikterne synes jeg også fremstår delvis halvhjertet. Vi borgerlige har netop fremsat en række beslutningsforslag, der skulle gøre det lettere at opretholde noget erhverv i landdistrikterne, fordi det må være i alles interesse, at man har en vis produktion i landdistrikterne, og hvis produktionen tilmed ligger i naturlig forlængelse af landbrugserhvervet, er det vel meget naturligt, at man placerer en lille virksomhed i en landzone. Men redegørelsen taler om, at udviklingen i landdistrikterne skal være bæredygtig, og at man skal tage hensyn til de økonomiske,

sociale, kulturelle og miljømæssige konsekvenser, når man udvikler landdistrikterne. Jamen det skal man da, man skal altid have en masse forhold for øje, når der skal ske en udvikling i et område, men det bedste bør være, at borgerne føler, de har medbestemmelse i deres lokalområde, og at de kan forstå de beslutninger, der træffes.

Så taler man om, at der skal være et varieret udbud af boliger i landdistrikterne, men når vi borgerlige kommer med forslag om, at man bør kunne opføre en nybygning til dem, der skal overtage en gård, eller til en medhjælper, får vi nej af ministeren, selv om der er masser af plads på grunden. Men det er selvfølgelig heller ikke en styret planlægning. Det skal åbenbart helst være sådan, at der skal bygges nogle boliger af socialdemokratiske andelsboligforeninger og nogle kommunale ældreboliger, selv om de ældre altså helst vil bo i nærheden af deres gård. Men sådan er der jo så meget.

I Det Konservative Folkeparti synes vi, at man bør træffe beslutningerne om den kommunale udvikling lokalt. Vi mener, at kommunerne skal have mere kompetence, og vi mener, at det, de enkelte amter finder frem til i regionsplanerne, skal respekteres. Vi er faktisk imod den statslige indblanding, miljøministeren har praktiseret gennem en årrække ved at bruge call inbestemmelsen, for det er virkelig noget, der får lokalpolitikere til at give fuldstændig op og miste lysten til at medvirke, når man har fået nogle ender til at nå sammen og amterne og kommunerne har opnået nogle fælles løsninger, men der så kommer en minister og blander sig.

Det betyder selvfølgelig ikke, at man ikke kan have holdninger og visioner for udviklingen, og man må også gerne fremhæve eksempler til inspiration og vise, hvordan tingene kan gøres, men direkte at underkende lokale beslutninger og i øvrigt udstikke centralistiske retningslinjer er ikke noget, vi betragter som nogen farbar vej.

Der er heldigvis også lyspunkter i redegørelsen. Udpegningen af to nye landsdelscentre, henholdsvis Landsdelscenter Trekantområdet og Landsdelscenter Midt-Vest, er, så vidt jeg kan forstå, noget, der skaber glæde lokalt, og i Det Konservative Folkeparti håber vi, at de kan bidrage til landdistrikternes udvikling på en god og positiv måde, der er mindre topstyret end det, der ellers præsenteres i redegørelsen. Vi finder det også helt rigtigt, at man begynder